

KOLLaasiNovelleJA

Jyllin Kodilta

KOLLaasiNovelleJA

Jyllin Kodilta

Jyllin Kodin asukkaat & Tuohikontin lapset

Tuottaja. Saija Mustaniemi

Satakunnan ammattikorkeakoulu

Pori

2016

Satakunnan ammattikorkeakoulu
Sarja D, Muut julkaisut 4/2016
ISSN 1457-0718 | ISBN 978-951-633-202-7
ISSN 2323-8374 | ISBN 978-951-633-203-4 (pdf)

Julkaisija:
Satakunnan ammattikorkeakoulu
PL 520, 28601 PORI
Puh. (02) 620 3000
www.samk.fi

Toimitus | Saija Mustaniemi
Taitto ja visuaalinen ilme | Saija Mustaniemi
Paino | BrandID

Tarinoita ja kuvia Jyllin Kodilta

Jyllin Kodilla Ikaalisissa järjestettiin asukkaille kevään 2016 aikana yhteensä seitsemän ohjattua taidehetkeä. Hetkien tavoitteena oli tuoda asukkaiden ääni kuuluviin sekä nauttia taiteesta ryhmässä.

Taidehetkissä testailtiin myös kollaasitekniikkaa, kuvanluentaa sekä maalausta eri välinein. Inspiraationa ja työvälineenä käytettiin kollaasisadutus-tekniikkaa, josta lisää hankkeen blogissa samkkuva.wix.com/taideart.

Tämä julkaisu yhdistää osallistujien tuottamaa kuvallista ja sanallista ilmaisua, jota taideohjaaja on muotoillut, koontanut ja viimeistellyt. Kuvallista sekä sanallista vuoropuhelua käytiin Jyllin Kodin asukkaiden lisäksi myös läheisen Tuohikontin päiväkotilasten kanssa.

Kiitos sisällöstä erityisesti Jyllin kodin asukkaille ja Tuohikontin lapsille.
Kiitos myös sujuvasta sekä inspiroivasta yhteistyöstä Jyllin Kodin ja Tuohikontin henkilökunnalle.

Saija Mustaniemi
Kankaanpää 28.5.2016

“

*Toisen kuunteleminen on erityisen tärkeää
silloin, kun mitään ei kuulu.*

Paula Sainio

”

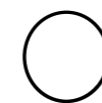
VIELÄ KERRAN

Yhteinen tila. Toiset läsnä, toiset enemmän poissa.
Pieniä pilkahduksia, ei tylsiä totuuksia vain ajatelmia ja
puolihuolimattomuuksia, sellaisia jotka osuvat kaikista tarkimmin.

Tarinoita, joita ei osata, eikä uskalleta kuunnella.
Jokaisella on omansa, ajan kanssa muokkautunut;
seinät eri paikoista, ihmiset hädin tuskin puolituttuja, silti läheisiä.

Onnellisia ovat ne, jotka saavat kertoa oman tarinansa itse.
Tarinan, jossa todellisuus ei ole vaivaamassa
eikä esittämässä väitteitään.

Kuuntelijan pitää olla juhlavieraana;
jokaista varten on uusi tarina, uusilla hahmoilla.
Pitää kuunnella ja uskoa, uudelleen ja vielä uudelleen.

saavat kädet on laitettu taskuun.

Hahmotellaan, kevyesti vain sormenpäillä.

Taskuissakin voi olla elämää, ainakin muistutuksia edeltäneestä.

Tunnustellaan ja tutustutaan, voikohan pehmeä ja pörröinen olla vielä entisensä?

Omat tulevat yhteiseksi, olitko se minä?

Pikkupoika kuvassa on jokainen, muttei kuulu mihinkään, kuvan lintu ei ole kenenkään tuttu.

Olinko tuolla, elinkö sen, vai olenko siitä kuullut ja muistan?

Joka kerta uusi ryhmä, samoilla osallistujilla.

Pieniä tekoja eikä – suuria suuria ajatuksiakaan tarvita.

Hetki vierähtää, kuvia, sanoja ja ajatelmia.

Mistä puhuttiin ja mitä koettiin?

Nähdään taas seuraavalla kerralla, hieman eri kerralla.

JÄRVELLÄ

Järven rannalla oli mukava asua äidin ja isän kanssa. Järvellä oli paikkoja missä keppostella. Hevosia kiusailtiin ja jokainen kivi käännettiin.

Sitten tuli muutto, kurssi suunnattiin kiviseen kaupunkiin ja keskustaan päin.

Ei sielläkään huono ollut, mutta järvellä oli vähän paremmin.

Palaan sinne kun on lomaa. Menen kaupunkiin, mutta saavun järvelle. Täälläkin on järvi lähellä: kuvissa, äänissä, pienessä keinutuksessa ja heleän kuultavana puheissa.

Mitä siellä näkyy?

Horisonttia ja taivasta, kumpaakin vähän.

Oletko tähystänyt pitkään?

En, mutta aion, niin kauan kuin jaksan,
kunnes minulle tulee huono olo.

Miksi sinulle tulisi huono olo?

Kun olen liian hiljaa, kuulen vain itseni, kadotan
ulkopuolen, enkä kuule enää muuta.

Mitä sinä haluat kuulla?

Toisten ääniä, liikahduksia, iloa ja ilottomuutta. Tahdon kuulla
jonkun lähellä, vaikka olen silmät kiinni ja melkein unessa.
Ei haittaa vaikka en tunnistaisi olemusta, riittää kun uskon
että joku siellä on.

ÄIDIN POIKA

V alitse kuva, ihan mikä kuva vaan.

Se voi muistuttaa tästä päivästä,
tunteista tai olla hetkeen sopiva.

Onko tämä Gallen-Kallelaa?
Onko tässä äiti ja poika?
Otanko minä tämän?

Minullakin on poika, yksi ainoa poika.
Mitä tämä äiti tekee? Se on polvillaan tuon pojan vieressä?
Saatan tulla surulliseksi, vaikka tiedän että se tarkoittaa kauneutta.

Minä muistan tämän, se on Kalevalasta, onko se Lemminkäinen?
Onhan se kuitenkin tuon äidin poika?

HYVÄ VÄRI

Muistatko vielä väreit? Mitä ne kertovat? Ne ovat olleet aina tässä eivätkä muutu.

Saatko sekoitettua, omanlaisen? Kuva muodostuu toisen kuvan läpi, osa jää paperin valkeaksi ja osa haluaa peittyä.

Kerromme tarinoita tehdyistä kuvista. Toiset haluavat nähdä paljon, muille riittää vähempikin.

Kaikki on hyviä värejä, ei niitä voi arvottaa.

– Minä pidän sinisestä.

KIVIEVÄÄT

Mitä jos voisin viedä sinut pois kuvasta,
toiseen ympäristöön, ulos raameista.

Mitä jos Lemminkäisen äiti saisi polvistua
hiekkarannalle, tuntea jyväset ja
valutella mielin määrin sormien välistä.

Mitä jos kaskeava tyttö lähettääkin kaarnalaivoja Näsijärvelle.
Kieltäytyy osallistumasta töihin,
kutittelee ja keinuttelee aina silloin kun siltä vähänkin tuntuu?

Joukahainen laulaa lurittelee, kantaa tuohirepussa sydänpikkuleipiä.

Taidekauppiaksi Pariisiin, kaikki on mahdollista!

ONKO ÄITI JA ISÄ TÄÄLLÄ?

Kynnet on lakattu kauniisti,
sormia koristaa sormukset.

Se on herkkä ihminen ja maalaa kauniita kuvia.
Punatut kynnet pysyvät aina liikkeessä.

Onko äiti ja isä täällä?

Mahlakoivuja Roineen rannalla,
kesäaamu alkaa jo lämmittämään.
Punaiset ruusut säilyvät hyvinä juhlien jälkeenkin,
linnut tulevat vielä ehkä aamupalalle.

*Kunnes kuulet kuikan äänen. älä mene järven jäälle.
Terveisin Kyllikki.*

MUMMO

Mummot tekevät yleensä hyvää ruokaa, se on makaronia. Mutta joskus mummolle voi käydä niin, että ruoka onkin todella pahaa. Silloin auttaa, jos on omat eväät mukana, varmuuden vuoksi.

Mummot ei aina ole ryppyisiä, eikä huvipäisiä. Mummo voi olla aivan tavallinen, kuitenkin yleensä yli 10-vuotias. Aina ei voi ohikulkeva heti päältä päin tietää, että hei tuossahan menee mummo.

Mummot ovat yleisesti myös sangen mukavia. Heidän kanssaan ei tarvitse tehdä typerältä tuntuja asioita. Mummojen luonteeseen liittyvät olennaisesti letut, mansikat ja muut hillot. Mummot ovat myös kovin leikkisiä, barbeilla ja legoilla.

Mummoille kun vain hieman ehdottaa jotain touhukasta, niin ne ovat heti mukana.

Mummoja on myös moneksi, jollakin voi olla vaikka kolme mummoa ja toisilla yksi tai kaksi. On myös olemassa mummottomia ihmisyksiöitä.

Tämä on mummottoman kannalta varsin ikävää.

Mummottomuudesta ei kannata kuitenkaan lannistua, sillä muiden mummoja voi lainata ja pitää kuin omiaan. Tästä mummotkin tykkäävät, kuin puurosta.

Mummoille on tärkeää, että saa olla toiselle hyvä tai ainakin tarpeeksi vanha.

Sinunkin kannattaa olla mummoille mieliksi ja syödä kaikki tarjottu ruoka ja laittaa villasukat ja villapaitaj ja ottaa ja aina vähän lisää tai kaikki loput ja muistaa kertoa terveisiä.

Kuvamateriaali:

Jyllin Kodin asukkaat,
taidepiirin osallistujat

Tuohikontin Päiväkodin lapset

Akseli Gallen-Kallela:

S. 13 Child standing in the doorway of a seashore house.

S. 14 A man, possibly sultan king Uadjige, in Gumbatta in July 1910

S. 21 Garden portrait of Mary Slöör, Axel Gallén's wife-to-be,
taken by him in Rapola, 1887; print 1 of the photograph.

S. 25 A woman in Suistamo with a checkered cloth, 1911.

S. 26 Ivan Onola and Ivan Lösönen, rune singers and kantele players

Gallen-Kallelan Museo. CCO 1.0

[flickr.com/photos/gallen-kallelanmuseo](https://www.flickr.com/photos/gallen-kallelanmuseo)

*“Hetki vierähtää, kuvia, sanoja ja ajatelmia.
Mistä puhuttiin ja mitä koettiin?
Nähdään taas seuraavalla kerralla, hieman eri kerralla.”*

Kollaasinovelleja on kokoelma Jyllin Kodin asukkaiden kuvallista tuotantoa sekä niiden tarinallistamista. Tekstit on luotu asukkaiden kanssa käytyjen keskustelujen pohjalta, yhdessä asukkaiden kanssa.

Kuvalla ja sanalla on hahmotettu oman ilmaisun kytkeytymistä Suomen kulta-ajan taiteeseen. Kollaasinovellit on yhteisötaiteellinen osa Satakunnan ammattikorkeakoulun pakettia valtakunnalliseen TaideArt-hankkeeseen. Kollaasinovellien taustalla on taiteen kommunikaation kehittäminen eri toimintaympäristöissä.

ISSN 1457-0718 | ISBN 978-951-633-202-7
ISSN 2323-8374 | ISBN 978-951-633-203-4 (pdf)